

чинники успіху: вдале місце розташування, розвинена інфраструктура, потужна науково-технічна база, пільги в оподаткуванні, залучення іноземних інвестицій, підтримання малого та середнього бізнесу, дія законів про інтелектуальну власність, стабільні економічна та політична системи.

Сьогодні в Україні ряд із названих чинників успіху Силіконової долини відсутні. Коли в Україні під Києвом почалося створення центру високих технологій, інноваційного парку Bionic Hill, слід проаналізувати чинники успіху Силіконової долини як

прикладу для наслідування. BIONIC Hill (Київ) – це перший інноваційний парк в Україні, сучасне наукове містечко. BIONIC Hill (Київ) створюється за моделлю, що передбачає тісну інтеграцію освіти (ІТ-університет), наукових досліджень (R&D) та екологічно чистого високотехнологічного виробництва [4].

Отже, повторення Силіконової долини в Україні можливе лише за умов грамотного поєднання підприємницьких здібностей, фінансування і, найважливіше, кваліфікованих науковців із новаторськими ідеями, утіленню яких ніщо не заважатиме.

Література

1. Режим доступу: <https://rommelnyk.wordpress.com/2011/10/11/силіконова-долина-чому-як-і-інші-ціка/>.
2. Режим доступу: <http://nv.ua/ukr/publications/kalifornijske-chudo-silikonova-dolina-peretvorilasja-v-innovatsijnij-tsentr-svitu-69686.html>.
3. Режим доступу: http://gazeta.dt.ua/SCIENCE/startapi_vpered_abo_kremnieva_dolina_poglyad_zseredini.html
4. Режим доступу: <http://www.bionic-hill.com/uk/about/>

УДК 658.5

АНТИКРИЗОВИЙ МЕХАНІЗМ ЕКОНОМІЧНОЇ СТАБІЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Присяжнюк Ю., Рогач О. – ст. 3-го курсу, гр.. ЕППвн-31

Науковий керівник – викладач Мазур В.Г.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Процес глобалізації в умовах сучасної фінансово-політичної нестабільності та економічної кризи, жорстка конкуренція та мінливість зовнішнього середовища послаблюють шанси суб'єктів господарювання протистояти різноманітним впливам. Позитивні зміни дають підприємству можливість ефективної діяльності. Негативні зміни також можуть ініціювати поштовх підприємства до процвітання, але здатні і завдати чималої шкоди компанії, дестабілізувати виробничо-господарський процес та призвести до проблематичних наслідків. Така ситуація змушує звернути увагу на потребу формування певного “імунітету” підприємства, який дозволить вберегтись, якщо не повністю, то частково від фінансових криз, різного роду ризиків та загроз, забезпечуючи тим самим його економічну стабільність.

Над проблемами економічної стабільності підприємства працювали такі зарубіжні вчені, як І. Ансофф, Г. Клейнер, А. Мур, В. Родіонова, М. Федотова, Е. Уткін та ін., а також вітчизняні вчені: О. Ареф'єва, В. Василенко, М. Войнаренко, Н. Гавловська, В. Геєць, Ю. Єгупов, Т. Косянчук, Н. Котвицька, В. Ліпкан, В. Лук'янова, І. Макаренко, В. Нижник, О. Орлов, О. Перепьолкіна, Б. Ревчун, Є. Рясних, Є. Сухін, Т. Уманець та ін.

В економічній літературі недостатньо використовується поняття “економічна стабільність підприємства”, немає однозначності визначення, мало уваги приділено характеристиці цього поняття, не вироблено єдиного комплексного підходу щодо визначення її складових, основних чинників тощо. Сам термін “економічна стабільність” виник у зв'язку з розглядом проблеми обмеження ресурсів. Тому, це поняття частіше за все використовується у макроекономіці по відношенню до стану економіки у країні чи регіоні: “економічна стабільність є

необхідною умовою досягнення високих і стабільних рівнів зайнятості й економічного зростання” [1].

Досліджуючи трактування стабільності закордонних та вітчизняних авторів, можна зробити висновок, що всі вони мають єдине коріння – нехильність до істотних змін, причому як у бік погіршення, так і у бік покращення. З одного боку, це погано, адже немає розвитку підприємства, а з іншого – такий стан є добрим, оскільки показники діяльності не знижуються.

Що ж стосується антикризового управління, то підприємство має ретельно займатися цим питанням, адже своєчасно виявлена кризова ситуація на багато легше усувається. Аналіз діяльності підприємств, який є основним об'єктом мікроекономічної політики держави, дозволив виділити ряд проблем, що впливають на глибину промислової кризи. Основні з них: неефективність системи управління підприємствами; низький рівень відповідальності керівних органів та посадових осіб товариств перед засновниками за наслідки рішень, що приймаються, за збереження та ефективне використання підприємств, а також фінансово-господарські результати їх діяльності; низькі розміри статутного капіталу акціонерних товариств; відсутність досконалого механізму примусової реалізації майна за рішенням суду; недостатня завантаженість виробничих потужностей підприємства; незабезпеченість єдності підприємства як майнового комплексу, що знижує його інвестиційну привабливість; високі витрати на утримання об'єктів соціально-культурного призначення і житлово-комунального господарства, мобілізаційних резервів, об'єктів з особливим режимом приватизації; наявність неефективної організаційної структури товариства та його низький кадровий потенціал, недосконала організація менеджменту; наявність на підприємствах застарілих технологічних ліній виробництва, а також відсутність